

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка сѣбота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 5 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бъдатъ платени. Обявленията на г. Приставатъ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 15 ст.

Неда Р. Бояджиева

Убѣтко Д. Толубаревъ

Сгодени.

гр. Плевенъ.

с. Бръляница.

гр. Плевенъ, 25 Януарий 1897 год.

Македония и Доброджа.

Тѣзи двѣ чисто български страни, днесъ се прѣдмѣтъ на нечувано прѣслѣждане отъ страна на господствующата тамъ власть. Македония, която не иска друго нищо отъ турцитѣ, освѣтъ да се моли Богу на матерния си езикъ и да учи синовете си на него, се прѣслѣдва въ всичко, което се казва българско. Не се минува день да не чуваме нѣкой новъ подвигъ, извършенъ отъ нѣкой каймакаминъ или валия подъ прѣдлогъ на бунтъ, да затварятъ училища и ги прѣдаватъ въ рѣцѣтъ на едно нищожно меньшинство било гърци и нѣкой ренегати българо-сърби. Команово-Скопие сѣж точката, въ която нашитѣ съсѣди сърбитѣ си устремили орѣжието и по всѣкъ простенъ и не простенъ начинъ донасятъ на властѣта, клѣветятъ мирното българско население въ измѣна, въ заговоръ. Не сѣж останали по видни граждани, учители, които да не подѣлватъ ежедневно турскитѣ конаци, и да не се подлагатъ на разни истезания. Гърцитѣ, нашитѣ исконни врагове и по вѣра и по народност, и тѣ аккомпаниратъ сърбитѣ като гледятъ да подлѣжатъ вода и на едни и на други. И защо всичко това го правятъ сърбитѣ, защо го правятъ гърцитѣ, нема може да си прѣдполагатъ че съ такива лѣжки и прѣдателства, ще накаратъ българина да се отрече отъ майчиния си езикъ отъ онова, което отъ вѣкове му е завѣщано? Съ насилие, съ подлостъ — турцитѣ въ продължение на вѣкове немощаха да ни погълнатъ, неужели сега-и то слѣдъ една славна война надъ сърбитѣ, могатъ тѣзи наши братия да се самооболчаватъ още, че Македония ще бѣде тѣхна? Никога. Ако има нѣкой единици, тѣ се отъ всички прѣзрѣни, както се прѣзиратъ всички, които измѣняватъ вѣрата и народността си. За гърцитѣ мина вече времето, тѣ трѣбва да мислятъ за Гърция, да гледатъ само своето малко отечество. Ако тѣ не успѣха да погърчатъ българитѣ прѣди 30—40 години или пострѣбятъ, когато бѣхме още дѣца, та сега ли, кога сме свободни, когато нашата грамотностъ стой несравнено по високо! Друго което още ни възмущава, което и трѣбва да възмути всѣко справедливо сърдце е недостойната постѣпка на единъ втори Ястребовъ въ Скопие, нѣкой си Лисевичъ — руски консулъ, който съ своето сѣрбофилство е надминалъ всѣко приличие. Руското правителство, не може да иска, щото единъ неговъ прѣдставителъ, да протезира тѣзи или онѣзи, толкова повече, когато вижда, че Скопие е чисто български градъ. Нашето правителство, което се намѣрва въ добри отношения съ Турция, трѣбва да направи постѣпки прѣдъ нея и да иска настоятелно да оставятъ свободни поне въ духовни отношения да се управляватъ македонцитѣ.

Нека Турция земе примѣръ отъ турцитѣ, които живѣятъ въ България. Тѣхнитѣ училища се наредени по турски, иматъ си читалища, има и прѣдставители, и се ползуватъ съ всички блага, които конституцията дава на българския гражданинъ. Неужели Турция иска да си създава бунтове всѣка година? Още Арменския въпросъ не е уредила—съ това рискува да се възбуди и Македонския, който естествено ще е справедливъ, когато незнайтъ, какъ да се отнасятъ съ подданицитѣ си.

Ами какво да кажемъ, за нашитѣ добри съсѣди Ронжници, които отъ двѣ — три години сѣж се обѣрнали на цѣли маджари? Прѣслѣжданията, които така систематически сѣж почнали противъ българизма въ Доброджа, сѣж за неописване. Свѣденіята, които получаваме отъ тамъ, ни каратъ да се замишлюваме, че онѣзи ромѣнци, които прѣди освобождението ни бѣха повече отъ братия, днесъ не сѣж тѣ. Тѣ глѣдѣтъ днесъ на всичко българско, като на свои явни врагове. Не сѣж оставили училище, което да не му направятъ най голѣмо припѣствие по отварянieto. Черковитѣ, въ които се молиха тамошнитѣ българи постепенно ги затварятъ, както и читалищата, въ които сѣж събираха българитѣ. И защо всѣко това го правятъ, нашитѣ съсѣди? Нема съ тѣзи не хуманни постѣпки сѣбѣ българизма ще видѣтъ въ насъ свободнитѣ българи нѣ каква обичъ и съсѣдна взаимна почитъ. Никога. Колкото повече вършатъ такива нечеловѣчески работи, толкова повече отношенията се обостряватъ. Немислятъ ли Ромѣнитѣ, че и тѣ иматъ у насъ училища и черкови, че и ние можеме да отплатимъ по Евангелски. Нашето правителство, народното прѣдставителство слѣдва да обѣрнѣтъ сериозно внимание върху тѣзи двѣ страни. Трѣбва да се даде да разберѣтъ, че не сѣж лѣсно потѣпкава народъ, който има езикъ и история.

Самая распространеная въ Россіи ежедневная газета

СВѢТЪ

ПОДЪ РЕДАКЦІЕЮ

В. В. Комарова,

въ 1897 г. будетъ выходить по прежней программѣ, продолжая съ вѣрою, правдою и твердымъ упованіемъ на русскихъ людей, неустанно работать на пользу родины. „СВѢТЪ“ выходитъ и въ понедѣльники, чрезъ что всѣ извѣстія о случившемся въ Воскресенье получаютъ нашими подписчиками въ кратчайшее время. **Это важное улучшение въ изданіи нашей газеты.**

„СВѢТЪ“ слѣдитъ за современностью и отражаетъ собою современность. Строгая истина и правильное освѣщеніе современныхъ вопросовъ—составляетъ цѣль и смыслъ нашей газеты. Теперь число газетъ въ Россіи увеличивается, но „СВѢТЪ“ употребитъ всѣ усилія остаться на той высотѣ, на которой онъ стоялъ до сихъ поръ, и сохранить къ себѣ симпатіи своихъ читателей.

По примѣру прежнихъ лѣтъ, въ фельетонахъ газеты будутъ помѣщаемы историческіе и бытовые романы. Съ 1 января начнется печатаніемъ большой историческій романъ извѣстнаго уже нашимъ читателямъ талантливаго писателя В. РАДИЧА: „Максимъ Желѣзнякъ“. Дѣйствіе романа происходитъ въ Украинѣ въ XVIII столѣтіи. Кромѣ того, въ теченіе года будутъ напечатаны новыя произведенія Н. Э. Гейнце: „Дочь Петра Великаго“, историческій романъ XVIII столѣтія и „Современный Самезванецъ“, романъ хроника,

продолженіе романа того же автора, напечатаннаго въ текущемъ году: „Герой конца вѣка“.

Для будущаго 1897 года въ распоряженіи редакціи для „Приложеній“ имѣются романы: кн. М. Н. Волконскаго, Н. Э. Гейнце, А. А. Соколова, К. В. Назарѣвой, Н. И. Мердеръ (Северинъ), В. П. Крыжановской, В. Л. Маркова, С. К. Литвина и др.

Подписная цѣна съ пересылкою и доставкою:

НА ГОДЪ Съ 1 января по 31 декабря	НА ПОЛГОДА Съ 1 января или 1-го іюля	НА 3 МѢС. Съ 1 января, 1 апріля, 1 іюля или 1 октября
4 р.	2 р.	1 р.

Подписная цѣна на „СВѢТЪ“ съ „ПРИЛОЖЕНІЕМЪ РОМАНОВЪ“.

НА ГОДЪ Газета „Свѣтъ“ (12 книгъ роман.)	НА ПОЛГОДА Газета „Свѣтъ“ и 6 книгъ роман.)	НА 3 МѢС. Газета „Свѣтъ“ и 3 книгъ роман.)
8 р.	4 р.	2 р.

Писма и денги адресоватъ: С.-Петербургъ, редакция „Свѣтъ“, Невскій, 136.

1—3

Открыва се подписка

на

ИЛЛЮСТРАЦИЯТА

„СВѢТЛИНА“

ГОДИНА СЕДМА

Иллюстраціята „СВѢТЛИНА“ навършила VI год. и наскоро встъпва въ VII годишнина

Абонаментътъ бива годишно и въ прѣдплата: За ученици 12 лева, а за всички други 15 лева.

Истеклитѣ до сега шестъ течения отъ „Свѣтлина“ съставляватъ една богата колекция отъ документи, научни открития, рисунки, портрети на знаменитости, пейзажи отъ разнитѣ кѣтове на България, картини и сцени отъ съврѣмenni тържества и произшествия, придружени отъ интересни описания. Отборъ статьи по разнитѣ клонове на книжнината пълнятъ книжкитѣ на „Свѣтлина“, като ѣж правятъ едно неизбѣжно четиво за всѣко грамотно лице, за всѣко семейство, за всѣки умъ, който ламти да разшири кръга на познанията си, да развие вкуса си и да облагороди характера си.

Вънъ отъ крайно разнообразното и грижливо отбрано съдържание на всѣка книга, „Свѣтлина“ дава възможностъ на абонатитѣ си да си направятъ даромъ единъ или повече портрети съ краски или съ карандашъ, изпълнени отъ парижкитѣ артисти и да си набавятъ съ намалена цѣна извѣстни книги, както е обявено на корицитѣ на всѣка книжка.

„Свѣтлина“ е прѣпорѣчана отъ почит. Министерства на Просвѣщеніето и Вътрѣшнитѣ Дѣла, и е наградена съ дипломи отъ Парижкото и Миланското изложения на Прессата.

Редакцията и Администрацията сѣж въ гр. Пловдивъ.

ПОКАНА.

Поканвамъ всички опълченци, които се земали участие въ Сръбско-Българската война презъ 1876 г. и въ Русско-Турската война за освобождение отечеството ни, така и четитѣ да се явятъ на събрание на 2-й Февруаръ 1897 г. въ г. Плев. слѣдъ отпущкъ на църква въ училището „Мария Луиза“ за да се уреди въпроса по съставляване едно дружество, което да се грижи за участъта на старитѣ поборници и да зема участие въ разнитѣ въпроси, които постоянно се подигатъ отъ дружествата основани въ други градища. Тази покана се отнася до всички опълченци живущи въ градъ Плевенъ, околията въ това число и Луковитско.

г. Плевенъ.

Ив. Ив. Доковъ,

Отъ III Дружина на Българското Опълчение.

Съдебни работи.

Продължение отъ 1 брой.

Може би да ни се направи едно основателно възражение, че ако е введена тая аномалия при плащане тѣзи канцеларски берий, за издаване на задължителнитѣ прениси на осждинитѣ, искало ги закона. Ние сме съгласни съ това, че зада стѣпи задочното рѣшение въ сила слѣдва да се внесе съвършено излишната и обременителната за странитѣ такса по: 1 л. 90 ст. по това ни най малко не може да оправдае сждията, щото тази такса непременно да се наднася съ особено прошение, на което ще трѣба да се облепя 50 ст. и за прошенонисеца най малко 50 ст. Така сжщо, не може да служи за оправдание и този доводъ, че съ тази каквато неопредвидена въ закона практика ще се прекратяло кражбата на маркитѣ, както често сж се случвали кога се оставятъ на секретаритѣ или на нѣкой писаръ или регистраторъ. (Писущия тѣзи рѣдовци, знае една случай въ едно мирово сждилище, отъ което секретаря бѣше задигналъ достатъчно марки и забѣгналъ въ Влашко. Но на това, възражението е твърдѣ просто, защото, ако се мисли, че по този начинъ ще се прекрати липсване на маркитѣ, е твърде недобрѣ обмислено, защото сждията кога приема прошения за да даде преписи, преглѣдва приложенили се и нуждното число марки и тогава поставя резолюция „да се удовлетвори.“ Ние ще попитаме сега, каква гаранция може, да ни се даде отъ г. сждията, че прошениято съ маркитѣ и съ неговата резолюция, кога иде до регистратора не може да липса? Нѣма държи смѣтка на стотината прошения, които почти всѣкидневно постѣпватъ, разбира се че не. Ето защо ние казваме, че тази практика освѣнъ че е незаконна, обременителна за сждиятѣ, които и така заплащатъ прескъпно *ефтеното правосудие*, за мита и призовки, но и като качулъ отгоре да предаватъ маркитѣ съ прошение. Прѣзъ годината, такива прошения за преписи и други, постѣпватъ минимумъ 2000, ще се спечелѣтъ хиляда лева, но за това освѣнъ, че неправилно се зематъ по и канцелариитѣ у нашитѣ Мирови Сждилища, се претрупватъ и за единъ преписъ, пренуденъ си да чакашъ недѣля, а всичко това става, защото сами си го доставяме, което трѣбва да се корени.

Ние сме въобще противъ, такива канцеларски берий, а най главно противъ врѣчване на неокончателнитѣ задочни рѣшения, и защо тѣзи врѣчвания, когато дадения въ сждѣ длѣжникъ е получилъ призовка, знае кога ще се глѣда дѣлото му, слѣдователно ако има интересъ, нека иди самъ въ сждилището и да види резултата отъ дѣлото. Това е най практичното и ако се приеме измѣнението на този членъ отъ закона, работата въ нашитѣ мирови сждилища ще се намали значително. Ние бихме препорѣчали една твърдѣ

проста мѣрка до като се приеме това измѣнение, при земане канцеларскитѣ бирии въ марки, за да нѣма опасностъ отъ липсата, която толкова често се случва. Една книга пронумерована, която да се държи у секретаря и който предава маркитѣ, да се бѣлже срѣщу подписа на податели, кой денъ и за кои преписи или дѣло сж дадени. По този начинъ мислиме, че ще се отървѣтъ и сждилищата и публиката, която често се плаче отъ бѣркотии.

Слѣдва.

ХРОНИКА

Рождения денъ на Н. Ц. В. Престолонаслѣдника 18-й Януарий се отпразнува много тържествено, както бѣхме забѣлявали въ миналий брой, защото времето спомогна да земе участие множество народъ. Вечерта офицерското общество отъ 4-й Плъвенски полкъ, на който князъ Борисъ е шефъ, даде танцовална вечеринка въ която по обикновеното му земаха участие и гражаниитѣ, които се канѣтъ всѣкога.

Сжщата вечеръ, се даде отъ учителското тѣло представление въ салона на „Съгласие“ драмата „свѣстѣта“ актьоритѣ си изиграли както казватъ доста свѣстно ролитѣ. За първий пѣтъ на нашия театръ се явиди отъ любителитѣ актьори, действителни *цѣлуки* и прегрѣжания мѣжду влюбенитѣ, което направило на мнозина добро впечатление, а на други и малко смѣхъ. Въ всѣкий случай не би било злѣ да се отбѣгва още въ нашия любителски театръ тѣзи любови излияния, които си иматъ мѣстото другадѣ, при друго общество и не отъ актьори любители, а такива, които иматъ специална професия актьорството, зада не ставатъ смѣшни и се разговарятъ хората само съ тѣхъ. Още е рано.

Съобщаватъ отъ София, че св. Български Синодъ е взелъ рѣшение, щото на калугеритѣ да не се позволява да живѣятъ въ частни къщи изъ градоветѣ и селата, но да си живѣятъ въ св. Обители гдѣто сж били рѣкоположени. Това рѣшение на Св. Българ. Синодъ заслужа пълна похвала.

Въ Руссия се е образувало едно търговско дружество съ единъ капиталъ около 2 1/2 милиони рубли, което имало за цѣль да култивира рускитѣ произведения вънъ отъ прѣдѣлитѣ на Руссия. Това дружество, до колкото намъ е извѣстно, въ скоро време ще открие клонове и въ нѣкой центрове въ България. Ний отъ сърдце желаемъ на новото дружество голѣмъ и добъръ успѣхъ; дано чрѣзъ него по скоро се избавимъ отъ австрийскитѣ боклуци и морди.

Забравихме да съобщимъ въ вѣстника си, че познатия ни гражанинъ търговецъ Г. Симеонъ Ив. Шоповъ при заминаването си миналата година заедно съ съпруга си за Йеросалимъ, гдѣто отдавна е престигналъ, оставилъ на мѣстната община една сума отъ хилядо лева подарокъ за училищата ни въ Плъвенъ.

Повишени се срѣщу новата година Директора

при жѣстното Класно училище Г. Цв. Кузовъ и учил. инспекторъ Г. Шаранковъ отъ третъ степенни въ второстепенни.

Познатия нашъ гражанинъ Г. Ячо Ц. Брашляновъ, които Стамболовщината бѣ прогонила по Разградъ, Силистра, Варна е назначенъ преди нѣколко врѣме за Директоръ на Шумен. Педогогическо училище Г. Брашляновъ заслужа това повишение, защото е единъ отъ старитѣ опитни учители. Поздравяваме го.

Браконнеритѣ ловци продължатъ още да ходятъ по ловъ и да биятъ зайци и други животни, които законътъ забранява. Мислимъ, че не ще бжде злѣ да се зематъ по строги мѣрки срѣщу тѣзи ловци. Благодарение на тѣхъ ние немаме никакъвъ дивичъ на близо, защото когато трѣбало и кога не истрѣбаватъ го. Въ Плъвенъ има може цѣла рота, които ходятъ по ловъ, а въ сжщностъ само шестима се плащали патентъ. Струва да се обърне внимание върху това.

Чумата.

Единъ новъ бичъ, който мори въ Азия застрашава и наша Европа, приближава къмъ насъ. Азия-гнездото на всѣкитѣ добрии и злици, даде миналата година на Индия гладъ, а слѣдъ него и моръ-чума. Не се минава денъ, да не покосява живота на хиляди души. Градътъ Бомбей единъ многолюденъ и най търговския градъ въ Индия е огнището на чумата. Въ него както съобщаватъ, всѣкидневно измиратъ като кучета по 2 до 3 хиляди души отъ това страшилище. До сега се избегали въ разни страни повече отъ 400 хиляди души само отъ този многолюденъ градъ. Всичко е затворено, никаква търговия не се върши. Ангийското правителство, което владѣе Индия и което има 200 милиона свои роби и ги скуби та храни земята си Британия, не зема почти никакви мѣрки, а се застъпва за арменскитѣ права! Цѣла образована Европа и Америка, твърдѣ много се замислили за предстоящото бѣдствие. Всѣка държава зема най строги мѣрки да се предпази отъ този бичъ. България се намѣрва почти първа и най блиска до Азия отъ гдѣто иди това бѣдствие. Турция, която е пословична въ своитѣ распорѣждания едва ли не е отворила вратитѣ да нахлуде въ държавата ни. Ето защо нашата Санитарна дирекция трѣбва да земе извънредно строги мѣрки. Карантини на всѣкадѣ. Никакви турци и хаджий не бива да се пропущатъ отъ Турция, защото е доказано, че всѣкитѣ болѣсти холери и чуми се донасятъ само отъ онѣзи хаджий, потъхнали въ мезерия. Независимо отъ това, властѣта, трѣбва отъ зимата, да се погрижи за пречистване градищата, селата, до като всичко е прибрано и не се излези на протѣтъ по работа. Нашия най мржсѣтъ Плъвенъ, какъ ще се исчисти, това, ще трѣбва само една силно-желѣзна ръка. На общината предстои да покаже извънредна дѣятелностъ, да не ни завари това бѣдствие не уредени. Всичко което направимъ сега ще бжде само за насъ, за наше добро. Сега именно всѣчки гражани и селяни иматъ най голѣмата възможностъ да се пречистватъ отъ милионитѣ нечистотии съ които е награденъ калния Плъвенъ, и села тѣзи нечистотий сж конай много спомагѣтъ да се развиватъ разнитѣ епидемии ний, които не ни наущатъ. Време е мислимъ да се пооглѣдаме, да помислиме за нещастията, които случайно могатъ да ни спомѣтѣтъ. Нека имаме предъ видъ че гр. Бомбай има повече отъ 200 хиляди Европейци Американци, които повече отъ тѣхъ се избигали и които на сигуръ ще я принесѣтъ както принесохъ и холерата преди три години. Въ Венеция отъ 29 Януарий ще засѣдава Санитарна Конференция отъ всѣкитѣ сили за да зематъ мѣрки срѣщу това бѣдствие. Ужасно е, нека се приготвимъ.

китѣ прозорци, като незнаяха въ що се състои работата. Минувачитѣ и празникитѣ, винаги не особено доброжелателни, повтаряха едни на други:

— Спрѣте го; той стѣпка дѣте. Блѣденъ като смъртъ, свѣсѣвъ унищоженъ, неспособенъ къмъ съпротивление, Жуазевъ вече бѣше почналъ да спира конетѣ, но маркиза енергично взе неговата страна, като отваряше отново пѣтъ. „Това е само малко кученце, повтаряше той почти съ викъ, — нищожно кученце! Та то никакъ не е и стѣпкано! недейте бѣрка, това е басъ. Ний сме близо къмъ цѣльта!“

Близко къмъ цѣльта — за съжаление, това бѣше истинна. И при тая мисль Жуазевъ чувствуваше, че на челото му излиза студенъ потъ; той прѣдпазливъ лавироваше мѣжду омнибуситѣ, които стояха около бюрото Дреппоръ. Подиръ двестри минути трѣбваше да излѣзи отъ купето, въ присѣтствието на седемъ или осемъ хиляди души.

С бѣдната жена се въртяха въ главата ѝ невесели мисли. Тя най послѣ разбра, какво произлизаше отътѣнка, и за свой ужасъ узна гласътъ на мѣжа си. Той е тука — въ такава минута. Какво ще стане съ нея? ужасно положение.

Въ ушитѣ ѝ звѣнтеше, тъмнината на купето ѝ докарваше страхъ. Ней почти ѝ се искаше да скочи отъ прозореца подъ краката на конетѣ. Поне всичко би било свършено. Тя ще се избави отъ срамътъ.

Безъ да гледа на всичкото си отчаяние, Жуазевъ при всичко това търсѣше исходъ. На

ПОДЛИСТНИКЪ

ВРЪЩАНИЕ ОТЪ БУЛОНСКАТА ГОРА

(Разказъ отъ Жипа.)

(Продължение отъ брой 1).

Положението на Жуаеза се се усложняваше; той се питаше самъ, като продължаваше се да хвърчи къмъ своя погибелъ, какво ще прави съ всичката тая тѣпна, особено съ мжжѣтъ

Като хвърляше наоколо себѣ си боязливи погледи и като рискуваше да истъгне хората, той забѣлѣжи, че по голѣмата частъ отъ тѣпната поглежда на неговитѣ спуснати перденца; тука има нѣщо си не добро, а разбира се, още по вече интересно. Пердетата не ги спущатъ, когато сами каратъ каретата,

За щастие, маркиза прѣпускате нанаяпрѣдъ, безъ да забѣлѣзва нѣщо, и хвърчеше по Елисейскитѣ полета съ викътъ:

— Пѣтъ Тука има басъ

— Файтонджии, омнибуси, всевъзможни екипажи отбиваха сж отъ пѣтъ, миновачитѣ сж хвърляха настрана и се спираха съ недоумение, като гледаха на тоя редъ екипажи, които нѣколко полицейски сж мжчеха да спрѣтъ. На балкониитѣ и на прозорцитѣ на входа на улицата сж показваха хубавичкитѣ лиценца на златокоситѣ госпожици, отвлечени отъ това необикновено тѣвжение отъ дрънканието на five o' clock: tea.

А кортежа на Жуаеза се се увеличаваше. Къмъ приятелитѣ и познатитѣ сж присѣдениха и всѣкитѣ любители на конетѣ, басоветѣ, на всевъзможнитѣ приключения и случая; напълно свободни, заинтересувани отъ спуснатитѣ перденца и смутения видъ на Жуаеза, тѣ мѣтно подушваха пикантната историйка и чакаха нейната развръзка.

Свѣсѣмъ умаенъ, ослѣпенъ отъ прахътъ, съ прѣсѣхнало гърло, Жуазевъ питаше себѣ си съ възрастающе безпокойствие, какъ ще се измъкне отъ всичко това, какъ ще се отърве отъ тѣпната на всѣкитѣ тия идиоти. Ето положение! А мжжѣтъ? Какво ще се прави съ него — съ мжжѣтъ?

На площада Съгласие него извѣднажъ го осѣни мисльта бързо да завие въ улицата Буази д' Англаса. Първо и първо маркиза ще остане надиря, — той разбира се ще припуска на кралеката улица; послѣ и по голѣмата частъ отъ публиката ще са забѣрка. — улицитѣ тамъ сж досущъ тѣсни. Но това, за нещастие е съвършено кжсно. Когато му хрумна тая мисль, той не можеше вече да обърне, безъ да не спира конетѣ и да не рискува да прѣкачури купето при съвършено бързо завивание. Нему му дохождаше на умъ да се хвърли въ нѣкой си врата, като обѣща на вратаря половината си състояние, само да би затворилъ вратата отдира имъ.

На крлската улица той стѣпка кучи; то отчаено зави. Раздадох се виковете: „дѣте, дѣте стѣпкаха!“ Полицейскитѣ сж хвърлиха да спиратъ конетѣ. Въ кафенето Дюранъ отвориха всѣ-

ВЪНШНИ НОВИНИ.

По визитата на Австро-Унгарския Министър на Външните Дѣла въ Германия.

Съобщаватъ ни слѣдующето: естествено е, че политическиятъ разговоръ между Австро-Унгарския Министъръ на Външните Дѣла и мѣрдавинитѣ Берлински кружоци сѣ останали до сега една строга тайна. Обаче по интересни сѣ, вслѣдствие на това, нѣкои коментари, които сѣ приписватъ г-ну Голуховскому въ Берлинъ. т. е. че тѣзи коментари сѣ отнасятъ собственно къмъ источната ситуация и заедно съ нея сѣ сингнализира цѣлото политическо положение въ Европа. Никой не може да отрича фактътъ, че Русскитѣ интереси на Истокъ сѣ тѣй противоположни на Австрийскитѣ, че мѣчно ще могатъ да се изравнятъ единъ пхтъ.

Голѣмата въздържанность, която Австрия си наложи прѣзъ послѣднитѣ години, за да не се наостри още по рѣзко този контрастъ, не можѣ да излъжи никого. Сполуката на напѣдващото побѣдоносно Русско влияние по цѣлата источна линия, носи въ себе си отново единъ такъвъ отпечатъкъ, че дипломатитѣ на дунавската столица сѣ силно растрожени и прѣдчувствуватъ, че въ скоро врѣме трѣбва да се случи нѣщо извънрѣдно-сериозно. Съ исключени на Турция, Австро-Унгарската Империя е най-много заплашена отъ Русия. Австрийскитѣ държавни мѣжбе сѣ сторили една непростителна погрѣшка, че не сѣ работили енергично и своеврѣменно противъ славянската пропаганда на Балканскій Полуостровъ. Мемуаритѣ на Русския, държавенъ мѣжбъ, Адмиралъ Чичаховъ, съдържатъ една извънредна поучителна тайна инструкция на Царя Александъръ I-й отъ 19-й Априлъ 1812 год., която гласи:

„Най-важното е, да експлоатираме въ наша полза войнственния духъ на славянскитѣ народности противъ Австрия, като напр. въ Сърбия, Босна, Далмация, Черна-Гора, Кроация и Илирия. Единъ пхтъ тѣзи народи добръ вѣроятни и организирани ще могатъ да ни съдѣйствуватъ съ голема полза при нашитѣ военни операции. Употребявайтѣ се възможни срѣдства, за да поощрявате тѣзи народи къмъ размираца, за да ги докарваме, по този начинъ до нашитѣ цѣли. Общавайте тѣмъ независимостта, въдворението на едно славянско кралство, дайте парични възнаграждения на тѣхнитѣ най-влиятелни мѣжбе, декорации и подобающи титли на водителитѣ и войскитѣ имъ. Най-послѣ, нѣма да пропуснитѣ изъ прѣдъ видъ, да притурите къмъ всички онѣзи срѣдства, които Вий ще считате за най-подходящитѣ и най-благоприятни за обстоятелствата, за да се достигне прѣдначертаната цѣль.“

Такъвъ сѣ биле Русскитѣ намѣрениа противъ Австрия, още прѣзъ 1812 г., и Русскитѣ

буливарда имаше страшна навалица. Маркиза, като се обърна на сѣдлото, викаше.

— Не бързайте . . . оставатъ три минути, може да стане нѣщо при такова бързание.

„Нѣщо-си ще стане“ — Жуаезъ не бѣше и помислялъ за това. Прѣкрасна мисль! Дѣйствително, нѣщо-си ще стане. Трѣбва да се спре маркиза и другитѣ, а той въ това врѣме може да се скрие. Да, това е прѣкрасна мисль!

Жуаезъ внимателно оглѣда булеварда. Лицето му се проясни. — той намѣри.

Като удари конетѣ, той значително надпрѣвари маркиза, който не очакваше нищо подобно; той трѣбваше да се хвърли на страна, а Жуаезъ вече се приближаваше къмъ Голѣмото кафене, гдѣто чакаше взетата на око жертва. Той видя рѣдъ мѣначки каретки, по три франка на частъ, които стоятъ винаги тукъ и около кафене Ришъ.

Трѣбва да се закачи една отъ кареткитѣ, да се прѣкатури, а въ неразбранията произвѣдена отъ това може много добръ да се скрие. Той си избра мѣначка, тѣсничка каретка, на високи колелета, боядисана съ зелена боя; тя трѣба да е по легка отъ перо; файтонджията го нѣмаше на сѣдалището му, толкова по добръ, ще се мине безъ нещастенъ случай, а за първото впечатление то е доста важно.

Като зе на око едно отъ колелетата, Жуаезъ изведнѣжъ бърже обърна конетѣ на лево, закачи съ своето колело мѣстото мѣжду крилото и колелото на каретката. Стресението бѣше страшно

Държавни мѣжбе, сѣ работили винаги непрѣкъснато, целесобразно и неуморно. Австрийскитѣ Държавни мѣжбе, обаче, не сѣ били толкова далновидни, като Руситѣ и не сѣ били толкова скрюполюзни въ изборѣтъ на срѣдствата си. Тѣ сѣ били, дѣйствително, въ състояние да попрѣчатъ на Русия въ завладѣние на граничащитѣ се съ Австрия славянски провинции, и които я оковахъ съ вериги, нѣ тѣ не можахъ да прѣкарватъ законнитѣ претенции върху Дунавскитѣ Княжества: Сърбия, Босния и една частъ на България. Извѣстно е, че тѣзи страни принадлежахъ, прѣзъ течение на нѣколко вѣкове, на Унгарската Корона, която ги загуби, вслѣдствие ожесточеннитѣ битки съ Турцитѣ, и така сѣ останали въ Турската власть. По настоящемъ же, тѣзи Държавници сѣ само единъ Русски аванъ — пости за пхтътъ къмъ Цариградъ. Сега, Австрийската политика се мѣчи да се разбуди отъ летаргическия си сънъ, и да оперира на Балканскій Полуостровъ по цѣлесъзнателно и по енергично (много късно!!!).

Отношенията къмъ Ронжия сѣ станали дѣйствително по интимни, и дѣйтѣ страни сѣ се убѣдили, че Тая страна е свързана съ Арстро-Унгария чрѣзъ най-могущественната Европейска рѣка и, по географическото си положение може да се счита, като една арриеръ-гардна Австрийска позиция.

Банкашнитѣ дипломати се мѣчатъ да привържатъ и Сърбия по силно къмъ Австро-Унгария и да я отърватъ, колкото е възможно, частъ по скоро отъ Русското влияние, защото България и Черна-Гора, тѣ считатъ вече за загубени постове. И Гръция се счита отъ Австро-Унгарскитѣ, държавни мѣжбе за единъ важенъ факторъ, който ще има рѣшителната си дума въ рѣшителния моментъ. Ако вземами прѣдъ видъ настоящето положение въ Константинополъ, не може да се знае, дали прѣдстои въ едно блиско бѣдѣще разлагателния процесъ на Османската Империя. Ако не сме излъгани, отъ всичкитѣ еществуващитѣ вече симптоми, въ Петербургъ считатъ най-първия хубавъ моментъ, за благоприятенъ да прѣкара въпросѣтъ за свободния проходъ на военнитѣ флоти чрѣзъ провлацитѣ. Ако Руситѣ ще сполучатъ въ съгласието на Великитѣ Сили по този въпросъ. Тогава Русскій флотъ, съ помощта на французскитѣ гигантски Панири, ще придобие хегемонията по цѣлата линия на Срѣдиземното Море. Единъ шагъ още по напѣдъ ще даде на Руситѣ възможность да прѣвзематъ Цариградъ. Австро-Унгария заедно съ Англия, ще бѣде онаа Велика Сила, която ще пострада най-много. Въ истинското съзнание на тѣзи обстоятелства, Вѣнскитѣ дипломати се трудятъ да прѣдварятъ едни подобни евентуалности; ето защо г-нъ Голуховски води сега сериозни прѣговори съ Съюзницитѣ на Австро-Унгарската Империя.

Относително съвѣщанията на посланницитѣ

Каретката, повлѣчена отъ тежкото купе, описа кръгъ и падна на шосето съ силенъ трѣсакъ.

Невъобразимо смущение! но Жуаезъ бѣше вече далечъ. На улицата Скрибъ той се обърна, за да погледне на направеното отъ него исплашаване и бърканица на каретитѣ, яздитѣ и слугитѣ отъ дафенето, полицейскитѣ, които тичаха, блжскаха се единъ други, единъ да подпомага, а другъ просто отъ любопитство.

Балкона на Жокей-клубъ бѣше обсеянъ съ публика, всичкитѣ глѣдаха на ягъла на улицата и булеварда, гдѣто бѣше прѣбобърната каретката, а не къмъ неговата страна.

Се като гонеше конетѣ, Жуаезъ се приближи къмъ къщата № 3 въ улицата Оберъ, около пасажа Калманъ Леви, въ край на когото се намира единъ отъ изходитѣ на Еденъ. Като скочи отъ сѣдалището си, Жуаезъ разтвори вратитѣ на купето, помогна на маркизата, да излѣзе като ѝ казваше:

— Ето входа на артиститѣ въ Еденъ, вървете по коридора до другия край на улицата Комартенъ, вземете първия файтонджия, който ви падне, а азъ ще задържа мѣжба ви. По скоро, по скоро.

Той сѣдна пакъ на сѣдалището и по легичка тргна по улицата Скрибъ, като се движаше напѣдъ съ издигнатъ камшикъ и като некаше да покаже, че ужъ успокоява разгорѣченитѣ коне.

— Е какво, стана ли нещастие? Азъ не можахъ да спрѣ конетѣ до булеварда Хаусманъ

— Всичко е благополучно, — отговори жи-

въ Константинополъ, „Франкфурския журналъ“ съобщава слѣдующето: посланницитѣ на Великитѣ Сили единодушно сѣ съгласихъ, Турция трѣбва да заключи единъ заемъ отъ 5,000,000 фунта стерлинга, за да може да преведе въ изпълнение реформационни нови нарѣдби въ цѣлата Оттоманска Империя. Огносително гаранцията, на която Великитѣ Сили ще сѣ съгласятъ, мѣнието на посланницитѣ е: посланницитѣ ще сѣ придържатъ повече нравствено, нѣ никакъ материално; въ случай же, Султанътъ да не приема въпроснитѣ реформи, или же, да иска да отерочи изпълнението имъ, трѣбва да сѣ прѣдприема една финансова стачка и да сѣ заключи Европейския париченъ базаръ за попататашни турски заеми.

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ.

*До г-на Редактора на в. „Плъвенски Гласъ“
Г-не Редакторе!*

Въ недѣля, на 19-й този мѣсець, бѣхъ зрителъ на една варварщина, вършена отъ страна на култивирани Европейци. Този день бѣхъ излъзалъ на расходка до Вита и съ нѣкои приятели обиколихъ и погледахъ работата около мостѣта, който се строи за бѣдѣщата желѣзница. Спрѣхъ ме се напаконъ въ една барака, въ която има кръчма. По едно врѣме, близу до мостѣта, заблѣжихъ, че се набрахъ въ купъ работницитѣ. Тѣзи въ кръчмата, които пиехъ, все италианци като чели на даденъ знакъ, скочихъ отъ веднѣжъ дигнахъ лопатитѣ и оттичахъ къмъ онази до мостѣта. Додѣто да стигнатъ до тамъ, онези захванахъ да биатъ едного, а тѣзи само имъ сѣ придружихъ и безъ много колебание, и тѣ захванахъ да биатъ и всички около 20 — 25 души нападнахъ само едного — „като че ли е българинъ още, дѣто го биатъ“ продума единъ отъ насъ. И дѣйствително, едно момче съ калпакъ бѣгаше, а италианцитѣ съ желѣзнитѣ лопати подире му и кой кждѣто го дохване, а който неможеше да го достигне, хвърляше лопатата по него, все едно като по куче. Отидохме и ний. Додѣто тичахъ, видохме че единъ излезна срѣщу разяренитѣ италианци и сѣ мѣчеше да ги отбие назадъ. После видохме, че това е билъ надзорникъ по постройката отъ страна на правителството г. Михаилъ Христовъ. Дойдохме до самото мѣсто. Биението сѣ бѣше прѣустановило. Бѣхъ се набрали много хора; а Господству Секционния Инженеръ Сеселъ, отъ страна на компанията, сѣ скръстени рѣце гледаше отъ страна и ни най-малко не си даде трудъ да умири бѣснитѣ работници, а отъ горѣ се караше на нѣкои отъ насъ, що сѣ месятъ и че сѣ застъпили за единъ сиромашъ работникъ. Г-нъ Инспектора пакъ, отъ страна на компанията Розаца, благоволилъ да

во маркиза, ласкътъ на едни стари кола е мѣло притритъ, а коня нито косъмче не е изгубилъ. Вий блѣстящо спечелихъге баса!

Маркиза въ порива на вѣсторга махаше шалка съ вѣтътъ.

— Хицъ — Хицъ, Ура!!!

Когато той се върна въ къщи, нему му доложиха, че маркизата става вече четвъртъ часъ какъ чака на трапезата; той сѣ хвърли въ трапезарията съ извинения, по жена му го посрѣщна съ доста недоволенъ видъ.

— Вий винаги закжениавате!

— Ахъ, скъпа, тоя пхтъ азъ не съмъ виноватъ, тука сѣ случи не много ти каза каква история . . . Жуаезъ . . . вий нали знаете Жуаеза . . . той самъ караше купето си . . . това бѣше баса! . . . Азъ не зная подробноститѣ, но бѣше доста весело! . . . На Кралевската улица той стѣпка едно кученце . . . при Жокей катурна каретка . . . но при всичко това спечели баса! . . . Но което е отъ всичко по добро . . . чуите . . . вий никога нѣма да отгадате, какво още имаше . . .

— Доволно хитро . . .

— Е . . . въ купето имаше жена . . . само азъ не ще ви кажа коя е. (Малко на страна): Вѣдничката! . . . та ако азъ и самъ би зналъ, то не трѣба да сѣ говори! . . . Женитѣ не разбиратъ добръ тия нѣща . . . тѣ не сѣ способни къмъ това.

Отъ Руски прѣсело: Нилотъ

избѣга, като че ли този скандалъ малко го интересува.

На кжсо работата по тази случка стои тъй: Работника, българинъ, Тодоръ Димитровъ, работилъ по линията у одного 7, у другия 4 дена. Поискалъ да му заплатятъ значи за 11 дена, а тѣ му смѣтали за 3 или 4 дена и напаконъ, едниия отъ тѣхъ на име Барба, единъ шарлатанинъ, а въ лицето цѣлъ Юда, казалъ че нѣма ли пари—Момчето искало да го заведе до инженирина. Синьоръ Барба извадилъ камъ, а изъ джоба си показалъ му и револвера. Извикалъ на другаритѣ си италиянци да го биатъ и той ще отговаря. Тѣ изпълнили заповѣдта му. Левата ръка на Тодоръ Димитровъ е счупена и той лежи въ болницата. Противъ прѣстѣпникитѣ трѣбва да е заведено вече дѣло отъ прокурорскій надзоръ.

Това не е туку така едно случайно събитие. Това е цѣла машинация, която има за цѣлъ, да се терроризиратъ българскитѣ работници, и да не посмѣятъ другъ пжтъ да отиватъ и търсатъ работа. Това се потвърждава и отъ факта, че на италиянците за една и сжща работа ако плащатъ 4 и 5 лева, на българинъ даватъ едвѣмъ 2 лева на денъ и пакъ въ врѣме на исплащане половината ще му отбиатъ, или пакъ хичъ не му ги даватъ, или пакъ ще му счупятъ главата, или ръката.

На тѣзи пладнешки хайдуци, събрани отъ колъ и вжже тамо около Вита, нека обрнатъ внимание онези, на които се слѣдва, а тѣзи герои, яговци, които си играятъ съ камъ и револвери, ако искатъ да продаватъ куражъ и юначества, да иджтъ въ Абисиния.

Единъ зритель.

Б. Р. Ние не се съмняваме ни най малко въ съобщенията, които почтения Ни дописникъ съобщава, защото не е първица, да се вършатъ такива вандалщини отъ едни италиянски бандити, които се хранятъ отъ нашия потъ. Чудното, какъ дружеството ужъ божемъ е чисто българско не имъ даде да разбержтъ, че не е мѣстото гдѣто трѣбва да си показватъ юначеството, а тамъ Абисиния, както забѣлява и дописникъ ни. При постройката на този мостъ нѣма никакъвъ контролъ не само върху тѣзи пияни яговци, но и върху самата работа за каквото често се получаватъ съобщения въ редакцията. Представителя на постройката слѣдва по често да обръща внимание и върху работата, па и върху самитѣ работници, защо тогава е пратенъ отъ Мин. на общитѣ сгради, ако се оставятъ да се подиграватъ разнитѣ барбози и съ нашитѣ работници, и да имъ чушжтъ главитѣ и ржцетъ? Какво ще прави бѣдния работникъ съ счупената си ръка, какво ще земе отъ тѣзи *mandjoretta*, когато тѣ нѣматъ нищо. Дружеството трѣбва да взисква отъ своитѣ представители на моста, инженира и др. да обещатъ този нещастникъ, така сжщо, правителствения инженеръ трѣбва да земе грижата и защитата кога имъ се плаща да не ставатъ злоупотреби, каквито сж се случавали, както се спомѣнува въ дописката.

Явна благодарность.

Учителското тѣло при Плѣвенското Околийско IV класно училище сърдечно благодари на Г-цитѣ и Г-дата, които взехж участие въ вечеринката, която се даде на 14-й Декемврий 1896 г. за въ полза на бѣднитѣ ученици и ученическата библиотека при сжщето училище, а така сжщо и на Г-цитѣ и Г-житѣ: В. Великова, Р. Петрова, Н. Георгиева, М. Иосифова, А. Шопова, Н. Хайдудова, Е. Склова, А. Султанова, А. Стоянова, Т. Костова, П. Върбенова, Ив. Докова, Л. Петрова, П. Вжжарова, М. Михайлова, Г. Бойчинова, Р. Несторова, Ив. Сжббева, А. Димитрова, К. Т. Мутагчиева, С. Ненкова, Поручикъ Танкова, Гъркова, В. Стерева, К. Несторова, Д-ръ Бернищайнъ, К. Костова, Подполковникъ Шиварова, Майоръ Бояджиева, Н. Живкова, Ц. Войникова, Ив. Караджиева, Е. Чакева, Брусева, В. Пирдопска, Мария Дачева, Ел. Кузова, Шаранкова, Р. Донсузова, П. Казанджиева, М. Ковачева, А. Грънчарова, П. Маждракова, Г. Цанкова, В. Симеонова, П. Симеонова, Мица Осипова, Марица Осипова, Сина Д-ръ Друмева, Лукса Х. Константинова, С. Славчова, Д. Мутагчиева, М. Славовска, Б. Божева, Т. Хинкова, Полковникъ Фикова, Майчръ Икономова, И. и Р. Гетови, Лазарова, Крачунова, Р. Хасекиева, Капитанъ Петрова, С. Бенчева, Подполковникъ А. Маринова, Капитанъ Габарева, Г. Юрданова, г-да Г-да Д-ръ Друмевъ, Бр. Ст. Бояджиеви, Н. Чобановъ, Вжжаровъ, Дереконъ, Братия Д. и А. Бояджиеви, С. и Н. Дачеви, Хорачекъ, Н. Кжнчевъ, К. Мутагчиевъ, П. Ташовъ, Братия Табакови, Хр. Христовъ, Сжб-

ботинковъ, Ю. Спасовъ, Щирковъ и Спасовъ, Върбеновъ, П. Заповъ, Бр. Славчови, Султановъ, Робертовичъ, Гресиян, Мешуламъ Леви, Несимъ Леви, И. Грасиян, И. Леви, Б. Леви И. Искинари, Н. Н. Леви, М. И. Леви, С. Финцъ, С. Б. Иосифъ, М. Б. Иосифъ, Осиповъ, Геновъ, които се притекоха съ подарѣцитѣ си, за лотарията, която се тегли сжщата вечеръ.

При това учителското тѣло на Плѣвенското Околийско IV-класно училище, честь има да объяви на г-да гражданитѣ, че отъ вечеринката и лотарията се доби приходъ 836 л. 70 ст.

Направено расходъ 106 „ 65 „

Чиста печалба . 726 л. 70 ст.

Отъ тази сума 229 лева и 70 ст. се употребихж за ученическата библиотека, а съ (500) петстотинъ л. се купихж на 21 ученика горни дрѣхъ

15	„	панталони,
17	„	чепици,
1	„	калпакъ

за 5250 лева се раздадохж пособия на ученицитѣ отъ всичкитѣ классове и 20 лева се раздадохж въ брой.

Учителското тѣло благодари така сжщо и на всички Господа, които посѣтихж вечеринката, като спомогнахж съ своята лепта да се постигне този резултатъ.

За учителското тѣло

И. Д. Директоръ: Цв. Кузовъ.

СВѢДЕНИЕ

за

РАЖДЕНИЯТА И УМИРАНИЯТА ВЪ ГР. ПЛЪВЕНЪ

отъ 15-й до 24-й Януарий 1897 година.

Раждания мжжки	3
„ женски	8
Всичко	11
Умирания мжжки	5
„ женски	5
Всичко	10

СВѢДЕНИЕ

за шарковитѣ въ гр. Плѣвенъ отъ едра шарка „Variola“, отъ 10-й до 20-й Януарий 1897 год.

ИМАШЕ		ЗАБОЛЕЛИ		ОЗДРАВЕХЖ		УМРЕЛИ		ОСТАВАТЪ	
Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца
1	4	—	1	1	2	—	—	—	1

СВѢДЕНИЕ

за Дифтерита въ гр. Плѣвенъ отъ 15-й до 20-й Януарий 1897 година

ИМАШЕ		ЗАБОЛЕЛИ		ОЗДРАВЕХЖ		УМРЕЛИ		ОСТАВАТЪ	
Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца
—	—	—	1	—	—	—	—	—	1

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕВНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 115

Подписанный Ив. А. Гърковъ Сжд. Приставъ при Плѣвенскій Окр. Сждъ на I-й участъкъ на основание изпълнителный листъ № 602 отъ 17 Февруарий 1896 год. издаденъ отъ II-й Плѣвен. Мир. Сждия въ полза на Дунчо Д. Лунгаровъ изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Митко Беджовъ отъ сжщия градъ за искъ 200 л. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Граждан. Сждопроизводство съ настоящето си обявямъ на почитаемота публика, че отъ 20 Януарий и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ слѣдующий дмъжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една пета часть отъ една кжща находяща се въ гр. Плѣвенъ II кварталъ построена на врѣхъ земята отъ камъкъ, кирпичъ и простъ дървенъ материалъ; покрита съ кирамиди: дължина 10 метра, ширина 5 метра и височина 21½ метра на три отдѣления, до кжщата единъ зимникъ построенъ отъ камъкъ, кирпичъ и дървенъ материалъ, покритъ съ кирамиди на двѣ отдѣления; до кжщата единъ саманжкъ и подъ него единъ яхъръ съ дворъ около половинъ декаръ при сжседи: Илия Ив. Донковъ, Димитръ Геновъ фелдшера и отъ двѣ страни пжтъ, оцѣнена петата часть за 300 лева.

Горний имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Коиго Г. Г. желаятъ да купятъ горний имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѣдственъ денъ и работни часове да наддаватъ, гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданъта.

Плѣвенъ, 14 Януарий 1897 год.

Дѣло № 88/1896 г.

Сждебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ 2—3

№ 7509

Подписаний Ст. Мутагчиевъ п. Сждебенъ Приставъ при Плѣвенскій Окр. Сждъ на III-й изпълнителенъ участъкъ на основание изпълнителный листъ № 1607 отъ 9 Май 1895 година, издаденъ отъ II-й Плѣвен. Мир. Сждия, въ полза на Горанъ Пенковъ изъ гр. Плѣвенъ, противъ Иванъ Коновъ изъ сжщия гр. за искъ 110 лева и 10 л. 40 ст. сждебни разности и съгласно чл. чл. 1004 — 1037 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявямъ на почитаемота публика че отъ 31 Декемврий и до 31 день т. г. до 31 Януарий т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ, слѣдующий длъжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Едно лозе, находяще се въ землището на гр. Плѣвенъ въ мѣстността „Топчийскитѣ“, отъ 3 декара, при сжседи: Иванъ Клания, Георги Ив. Вацовъ, Х. Абдулла и Ловченското шоссе, оцѣнено спорѣдъ оцѣнката по емлячния регистръ за 276 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ, коиго Г. Г. желаятъ да купятъ горний имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѣдственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа по продажбата. гр. Плѣвенъ 31 Декемврий 1896 година.

П. Сждебенъ Приставъ Ст. Мутагчиевъ 2—3

№ 120.

Подписанный Иванъ А. Гърковъ, Сждеб. Приставъ при Плѣвенскій Окр. Сждъ на I-й участъкъ на основание изпълнителный листъ № 2669 отъ 29 Декемврий 1893 год. издаденъ отъ Плѣвенскій Град. Мир. Сждия въ полза на Христо Симеоновъ Шилето, изъ г. Плѣвенъ срѣщу Кирица Василевъ Бърдаровъ отъ сжщия градъ, въ искъ 100 лева, заедно съ лихвата имъ по 10 % годишно отъ 25 Май 1893 г. до исплащанieto и 5 лева по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявямъ на почитаемота публика, че отъ 20 Януарий и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията си въ г. Плѣвенъ, слѣдующий длъжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

Едно лозе въ Плѣвенското землище въ мѣстността „Актаар“ отъ около 7 ½ декара при сжсѣди: Велико Буковчанина, Савва Заяка, Никола Дангура, Димитръ Конелито, Илия Чолаковъ и пжтъ, оцѣнено за 450 лева.

Продавания имотъ спорѣдъ казванието на длъжникъ билъ продаденъ отъ сжщия съ домашно продавателно но съ никакъвъ документъ не го потвърждава.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Коиго Г. Г. желаятъ да купятъ горний имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѣдственъ денъ и работни часове да наддаватъ, гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданъта. гр. Плѣвенъ, 17 Януарий 1897 год.

Дѣло № 774 отъ 1893 год. 1—3

Сждебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

УТРѢ ще стане изборътъ за настоятелство на др-вото „Съгласие“ нека се събержтъ всички наши приятели граждани и се явятъ да избержтъ настоятелство, въ което иматъ довѣрие. Нека исхвърлятъ разнитѣ Табаковци, които продаватъ днесъ читалището.

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви—Плѣвенъ.